

Valitus, jonka Euroopan komissio on tehnyt 1.12.2021 unionin yleisen tuomioistuimen (laajennettu kolmas jaosto) yhdistetyissä asioissa T-639/14 RENV, T-352/15 ja T-740/17, Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI) v. Euroopan komissio, jota tuki Mytilinaios AE – Omilos Epicheiriseon, 22.9.2021 antamasta tuomiosta

(Asia C-739/21 P)

(2022/C 37/32)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Asianosaiset

Valittaja: Euroopan komissio (asiamiehet: Antonios Bouchagiar ja Paul-John Loewenthal)

Muut osapuolet: Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI) (kantaja ensimmäisessä oikeusasteessa)

Mytilinaios AE – Omilos Epicheiriseon (väliintulija ensimmäisessä oikeusasteessa)

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että unionin tuomioistuin

- kumoaa unionin yleisen tuomioistuimen (laajennettu kolmas jaosto) yhdistetyissä asioissa T-639/14 RENV, T-352/15 ja T-740/17, DEI v. komissio, 22.9.2021 antaman tuomion
- ratkaisee lopullisesti ensimmäisessä oikeusasteessa asiassa T-740/17 nostetun kanteen ja hylkää sen (toissijaisesti ratkaisee lopullisesti kolmannen ja neljännen kumoamisperusteen ja hylkää ne sekä viidennen kumoamisperusteen ensimmäisen ja toisen osan ja palauttaa asian T-740/17 unionin yleiseen tuomioistuimeen muiden kumoamisperusteiden osalta) ja toteaa samanaikaisesti, että kanne asioissa T-639/14 RENV ja T-352/15 on menettänyt kohteensa eikä siitä ole enää tarpeen lausua, sekä
- velvoittaa vastapuolen, joka oli kantajana ensimmäisessä oikeusasteessa, korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja vetoaa yhteen ainoaan valitusperusteeseen:

Valittajan mielestä unionin yleinen tuomioistuin on tulkinnut ja soveltanut virheellisesti SEUT 107 artiklan 1 kohtaa katsoessaan, ettei komissio voinut sulkea pois edun olemassaoloa soveltamalla markkinataloustoimijan kriteeriä siihen, että DEI käytti välimiesmenettelyä Mytilineosin kanssa, vaan että sen olisi pitänyt tutkia, vastasiko välitystuomioistuimen vahvistama tariffi todellakin hankintahintaa, koska välitystuomioistuin olisi pitänyt rinnastaa valtion yleiseen tuomioistuimeen.

Tällaisen oikeudellisen virheen johdosta unionin yleinen tuomioistuin on erehtynyt katsoessaan, että komissiolla olisi pitänyt olla asetuksen 2015/1589 ⁽¹⁾ 4 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja epäilyjä, minkä perusteella sen olisi pitänyt aloittaa SEUT 108 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu muodollinen tutkintamenettely välitystuomioistuimen vahvistaman tariffin osalta.

⁽¹⁾ Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 108 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 13.7.2015 annettu neuvoston asetusta (EU) 2015/1589 (EUVL 2015, L 248, s. 9).